

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/315/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114228313
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114228313.1

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom: JUDr. Jánom Rybárikom v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36234176, právne zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, adresa pracoviska: Teplická 7432/147, Piešťany, IČO: 47234679, proti odporcovi: A. S., nar. X.X.XXXX, bytom P. cesta 2, R., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca, so sídlom Fraňa Kráľa 2080, Čadca, IČO: 42388911, o zaplatenie 1.196,82 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi istinu vo výške 947,93 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 947,93 Eur odo dňa 18.8.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 71,50 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vedľajšiemu účastníkovi súd trovy konania nepriznáva.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa zamietá.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia istiny vo výške 1.196,82 Eur s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 42,22 Eur a úrokom z omeškania vo výške 18,15% ročne zo sumy 1.196,82 Eur odo dňa 18.8.2014 do zaplatenia a žiadal uhradiť aj trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Svoj návrh v podstate odôvodnil tým, že s odporcom uzatvoril dňa 1.7.2013 úverovú zmluvu, kedy mu poskytol spotrebiteľský úver vo výške 1.000 Eur. Odporca sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 24 pravidelných mesačných splátkach po 4,44 eur. Odporca bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku.

Listom zo dňa 26.2.2014 došlo k ukončeniu úverovej zmluvy, t.j. k zosplatneniu celého zostatku úveru.

Odporca sa písomne k návrhu navrhovateľa nevyjadril.

Do konania vstúpil aj vedľajší účastník Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO so sídlom Čadca. Tento sa písomne vyjadril k návrhu navrhovateľa a uviedol, že na základe relevantných skutočností je potrebné, aby súd priznal navrhovateľovi len nárok vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia odporcu a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Navrhovateľ v spotrebiteľskej úverovej zmluve uviedol rad nepresností. Nesprávne uvedenie podstatných náležitostí zmluvy je potrebné považovať ako keby tieto náležitosti neboli uvedené vôbec. Nesprávne uvedenie údajov o RPMN predstavuje hrubý zásah do práv spotrebiteľa a zavádzanie spotrebiteľa. Spotrebiteľská zmluva neobsahovala podstatné náležitosti. V každej spotrebiteľskej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny ako aj úrokov a iných poplatkov,

taktiež aj ich počet a termíny splátok. V danom prípade tento údaj v úverovej zmluve absentuje, je tam uvedená len ročná úroková sadzba, a to 28,01%. Absenciu tejto náležitosti v zmluve zákon postihuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatku.

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu navrhovateľa. Odporca si poštovú zásielku s termínom pojednávania v odbernej lehote nevyzdvihol, táto sa vrátila na súd 28.7.2015, kedy mal súd za to, že má doručenie riadne vykázané. Ďalej súd na pojednávaní konštatoval, že vedľajší účastník sa síce písomne vyjadril k návrhu navrhovateľa, ale tento sa písomne ospravedlnil a požiadal, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Súd sa oboznámil s písomným návrhom, zmluvou o hotovostnom úvere, výzvou k splateniu celého úveru, podacím hárkom, vyčíslením splátok a výpisom čerpania úhrad, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka a zistil nasledovné:

Navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 1.7.2013 úverovú zmluvu. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1.000 Eur zo strany navrhovateľa odporcovi. Odporca sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 24 pravidelných mesačných splátkach po 4,44 Eur. Odporca bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku, a preto navrhovateľ 26.2.2014 zosplatnil celý zostatok úveru.

Predmetom sporu je zaplatenie a vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 1.196,82 Eur.

Súd v rámci pojednávania preskúmal predmetné konanie, oboznámil sa predovšetkým so zmluvou o hotovostnom úvere a zmluvou o revolvingovom úvere a konštatoval, že táto zmluva bola uzatvorená 1.7.2013. Túto zmluvu nikto zo zúčastnených strán nerozporoval. Súd podotýka, že v tejto veci bol odporca absolútne nečinný, nepredložil žiadne dôkazy na svoju obranu. Vedľajší účastník zastupujúci odporcu vyjadril a spochybnil niektoré ustanovenia tejto zmluvy.

Z výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 26.2.2014 vyplýva, že navrhovateľ vyzval odporcu k zaplateniu celého úveru. Žiadal, aby mu zaplatil dlžnú čiastku vo výške 1.208,82 Eur.

Z pripojenej špecifikácie dlhu, resp. splatenia jednotlivých pohľadávok je zrejmé, že 15.7.2013 bola na účet odporcu zaslaná finančná čiastka vo výške 1.000 Eur. Prvá splátka bola realizovaná dňa 15.8.2013 vo výške 63,07 Eur. Následne odporca prestal splácať tento úver.

Z predložených listinných dôkazov vyplýva, čo žiadna zo zúčastnených strán nespochybovala, že navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 1.000 Eur.

Z pripojeného listinného dôkazu, ktorý predložil odporca je zrejmé, že tento zaplatil z úveru čiastku vo výške 63,07 Eur. To bola prvá splátka zo dňa 15.8.2013. Následne odporca prestal splácať svoje dlžné čiastky a dostal sa so splátkami do omeškania.

Navrhovateľ na pojednávaní zotrval na svojom návrhu, pričom uvádzal, že čo sa týka rozkladu splátok, tak odporca čerpal úver vo výške 1.000 Eur, výška platieb s ním splatná mala byť vo výške 1.335,60 Eur. Do dňa podania návrhu zaplatil len jednu splátku, čím sa dostal do omeškania, z ktorého dôvodu došlo k zosplateniu predmetného úveru vo výške žalovanej čiastky.

Podľa názoru súdu na strane odporcu predmetná zmluva nespĺňa viaceré podmienky zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zák. SNR č. 71/86 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov.

Podľa 4 ods. 2 písm. a/ zák. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g/ cit. zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä RPMN; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatku.

Podľa § 4 ods. 4 cit. zákona o spotrebiteľských úveroch, pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

- a/ poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať,
- b/ dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 cit. zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Ustanovenie § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a taxatívne stanovuje aké náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Absencia niektorých týchto náležitostí nespôsobuje neplatnosť zmluvy, ak už bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začala čerpať alebo ak bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba, a to z dôvodu ochrany spotrebiteľa. Sankcia neplatnosti by neprimerane tvrdo dopadla na spotrebiteľa, ktorý by tým stratil výhodu splátok a mohol by sa tak dostať do ťažko riešiteľnej situácie, pretože spravidla finančné prostriedky z úveru už použil a nemá možnosť ich bezprostredne splatiť v celej výške.

Je nepochybné, že odporca si zobral úver od navrhovateľa v celkovej výške 1.000 Eur. Je takisto nepochybné, že zaplatil len jednu splátku z tohto úveru. Navrhovateľ si účtoval finančné prostriedky v celkovej výške 1.196,82 Eur.

Súd dáva do pozornosti, že predmetná úverová zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úver na istinu, úroky a iné poplatky a ani samotnú výšku úrokov. Dokonca ani v úverových zmluvných podmienkach, na ktoré zmluva poukazuje ako na svoju súčasť, nie je uvedená žiadna úroková sadzba. Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch je poskytnutie ochrany spotrebiteľa. Tento má právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a rozhodne nepostačuje, ak úrok je zahrnutý do jednej splátky spolu s istinou a poplatkami. Nerozčlenenie splátok na istinu, úroky a iné poplatky, ako aj neuvyjadrenie samotnej výšky úroku, nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktorá vyplýva z ust. § 4 ods. 2 písm. a/ a ods. 5 zák. o spotrebiteľských úveroch, a preto v zmysle § 4 ods. 5 veriteľ nemôže od spotrebiteľa takýto úrok požadovať.

Z ust. § 4 ods. 5 zák. o spotrebiteľských úveroch jednoznačne vyplýva povinnosť akúkoľvek odplatu (úrok a poplatky) v spojení s poskytnutím úveru výslovne uviesť do textu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Za nesplnenie tejto povinnosti zákon sankcionuje veriteľa tým, že úrok a poplatky neuvedené v zmluve od dlžníka nemôže požadovať.

Nakoľko navrhovateľ v predmetnej zmluve o úvere neuviedol ani konkrétne výšku úrokov, ani ďalšie poplatky, vznikol mu nárok len na vrátenie poskytnutej istiny úveru.

Tunajší súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave 9Co/236/2013 zo dňa 6.5.2014 a Krajského súdu v Prešove 6Co/61/2012 zo dňa 15.1.2013, ktoré posudzovali obdobné prípady zmlúv o spotrebiteľskom úvere.

Vzhľadom na uvedené súd priznal navrhovateľovi len istinu vo výške 947,93 Eur spolu s úrokov z omeškania vo výške 8,15% ročne z uvedenej sumy. Nepriznal mu ďalšiu istinu. Pôvodne požadoval 1.196,82 Eur príslušenstvom.

Čo sa týka úrokov z omeškania, v tejto časti mal navrhovateľ pravdu, a preto mu súd úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 O.z. priznal odo dňa 18.8.2014. Dňom 17.8.2014 sa dostal odporca do omeškania so zaplatením svojho záväzku.

Ohľadne trov konania rozhodoval súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. Súd priznal navrhovateľovi len trovy konania v celkovej výške 71,50 Eur, t.j. súdny poplatok. Na pojednávaní vystupoval právny zástupca navrhovateľa, ktorý si uplatňoval aj trovy právneho zastúpenia. Uviedol, že tieto vyčíslil v príslušnej lehote. Trovy si však nevyčíslil, preto súd oprávnene rozhodol tak, že o ostatných trovách konania ani nerozhodoval.

Čo sa týka vedľajšieho účastníka, tak tento si uplatnil trovy právneho zastúpenia, avšak vzhľadom na povahu veci, keď sa tento ani nezúčastnil pojednávania, len sa raz písomne vyjadril k tomuto

návrhu, považoval súd jeho návrh na uplatnenie si trov právneho zastúpenia za bezdôvodné, a preto vedľajšiemu účastníkovi trovy nepriznal.

Už to bolo uvádzané, že vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľa zamietol, a to z dôvodu nesplnenia si zákonných povinností zákona o spotrebiteľskom úvere.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).